

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 60

เรื่อง ภาษากาย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

เด็กสามารถเรียนรู้การปรับตัวและสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีมารยาทต่อกัน

ตัวชี้วัด:

เด็กสามารถแสดงออกได้ถึงทักษะการเรียนรู้ในการมีความสัมพันธ์ต่อกัน

สาระการเรียนรู้:

การสื่อสาร : เด็กสามารถสื่อสารภาษาคำพูด และภาษาท่าทางในการแสดงออก และนำเสนอตัวเองในทางบวก เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นในทางที่ดี ทั้งกับพระเจ้าในการนมัสการ และอธิษฐาน

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

พัฒนาการ การสื่อสาร

บทเรียน:

ภาษากาย

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถใช้ภาษาร่างกายในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรมกับเพื่อนของเขาหรือเธอได้
2. เด็กสามารถเข้าใจความหมายของภาษาร่างกายของเพื่อนของเขาหรือเธอได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดาษที่เขียนชื่อของอารมณ์ต่างๆ
2. กล้องใสกระดาษ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมหรือจัดทำ :

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ในการเรียนบทเรียนนี้
3. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
4. ตัดกระดาษให้เป็นแผ่นเล็กๆ – หนึ่งแผ่นต่อเด็กหนึ่งคน ในกระดาษแต่ละแผ่นให้เขียนอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า: เด็กๆรู้ไหมว่าร่างกายของเราสามารถพูดได้? ร่างกายมีภาษาของตัวเอง อย่างไรก็ตามการเข้าใจภาษาร่างกาย เราต้องฟังจากสายตาของเรา ไม่ใช่จากหูของเรา (ยกตัวอย่างที่แสดงท่าทางว่ามีความสุข เสียใจ โกรธ หรือ สับสน ให้เด็กๆ ได้เดาว่าภาษาร่างกายบอกอะไรกับเราบ้าง)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. เมื่อเราสื่อสารกับใคร เราได้สื่อสารทางคำพูด และร่างกาย ในความเป็นจริง ภาษาร่างกายมีความสำคัญกว่าภาษาพูด ยกตัวอย่าง หากครูพูดว่า เด็กกำลังทำอะไร พร้อมกับแสดงสีหน้าที่โกรธ เด็กๆ คิดว่าครูกำลังสื่อสารอะไร? อย่างไรก็ตามหากครูพูดว่า เด็กๆ กำลังทำอะไร พร้อมกับใบหน้าที่แสดงความแปลกใจ เด็กๆ คิดว่าครูกำลังสื่อสารอะไร? แน่นอนว่าครูพูดคำพูดเดียวกันในเวลาเดียวกัน , ร่างกายของครูได้ใช้คำพูดที่ให้ความหมายแตกต่างกัน
2. ให้เราลองมาฝึกใช้ภาษาท่าทาง ครูจะพูดชื่อของอารมณ์ออกมา ทุกครั้งที่ครูพูดชื่ออารมณ์ให้เด็กๆ แสดงท่าทาง ที่เป็นการแสดงออกของอารมณ์นี้? จำไว้ว่าอย่าพูดอะไรออกมา ครูอยากให้เด็กๆ สื่อสารโดยใช้ภาษาร่างกาย (ให้ครูพูดชื่อของอารมณ์)
 - o เสียใจ
 - o ดีใจ
 - o ตื่นเต้น
 - o โกรธ
 - o ท้อแท้หมดหวัง
 - o อายกรู้สึกอายเห็น
 - o อิจฉา
 - o กลัว
 - o เปื่อ

ให้เอากล่องที่ใส่ชื่ออารมณ์ต่างๆ ที่เขียนไว้ในตอนแรกมาส่งต่อให้กับเด็กในห้อง เด็กๆ ทุกคนจะได้จับกระดาษคนละหนึ่งใบ บอกเด็กๆ ที่จับชื่ออารมณ์ได้แล้วให้ถือกระดาษไว้ก่อนอย่าเพิ่งบอกใครให้นักเรียนแต่ละคนได้ออกมาหน้าชั้นเรียนเพื่อแสดงอารมณ์ด้วยการใช้ภาษาท่าทาง

มีกฎอยู่หนึ่งข้อคือห้ามให้เด็กๆ พูด หรือทำเสียงเพื่ออธิบายอารมณ์ ส่วนเด็กๆ ที่เหลือในห้องให้ทายหรือเดาว่าภาษาร่างกายที่เพื่อนพยายามจะบอกหมายถึงอารมณ์ความรู้สึกอะไร ให้เด็กๆ คิดถึงความรู้สึกหรือเหตุการณ์สักอย่างหนึ่งเพื่อสามารถที่แสดง แล้วสื่อความรู้สึกนั้นออกมา

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า: เด็กๆ คิดว่าเป็นเรื่องที่ยากหรือไม่ในการเดาภาษาร่างกายของเพื่อน ? อะไรที่ยาก ? อะไรที่ทำให้เราเดาไม่ถูกสำหรับอารมณ์ในตอนนั้น ? บางครั้ง เราเอาก็คพลาดในการเข้าใจภาษาร่างกายของเพื่อนๆ เราอาจคิดว่าเพื่อนส่งสารที่บอกเราว่าเขากำลังโกรธ หรือไม่ชอบเรา ความจริงแล้ว พวกเขาอาจกำลังยุ่งหรือกำลังคิดเรื่องอื่นอยู่ นั่นจึงเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นเรื่องสำคัญในการตรวจสอบก่อนว่าภาษาร่างกายของเรากำลังบ่งบอกอะไรอยู่ เด็กๆ อาจถามเพื่อนว่า เธอโกรธฉันหรือ ? นี่เป็นการให้โอกาสเพื่อนในการอธิบายว่าภาษาร่างกายของเขาหรือเธอเป็นอย่างไร

อธิษฐานปิดด้วยการขอให้พระเจ้าช่วยเราในการให้ความสนใจกับภาษาร่างกายของแต่ละคน เหมือนกับที่เราสนใจตัวเอง เพื่อที่เราจะไม่ได้รับการสื่อสารหรือเข้าใจเพื่อนอย่างผิดๆ

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:
